

Még ma tiéd

Még ma tiéd, ha nevet, s a tiéd, ha a könnye kicsordul.
Még ma csak egy szavadért bdrhova menne veled.
Édes öröm neki még, ha te jössz és hallja a hangod,
Boldogság, ragyogás minden perce veled.
Még ma a térdeden ül, csókodra a csókja a válasz,
Két kicsi karjával forrón, lágyan ölel.
Még ma mesélhetnél neki, hidd el, szomjasan inná
Ajkadról a mesék sok fura fordulatát.
Még ma mesélne neked pajtásokról s a csatákról,
Mint verekedtek imént, s hogy ki futott, ki a hős.
Ámde feleslegesek pajtások, s mind, ami játék,
Hogyha te menni akarsz, inkább menne veled.
Még ma a mindene vagy. Tudsz mindent és a hatalmad
Korlátlan hatalom, férfierőd az erő.

Még ma tiéd. De talán holnap, mire újra felébred,
Szórakozottabb lesz, szép szeme másra figyel.
Más színeket, mélyebb értelmet kapnak a dolgok,
Nőnek a pajtások, hívogatóbb a szavuk.
Nőnek a fák, a mezők tágas térsége kibomlik,
Nyílik a tarka virág, tágul, nő a világ.
Vígmosolyú lányok jönnek, suttogva beszélnek,
Szoknyájuk szélét meglíbbenti a szél.
Hívnád kisfiadat, menjünk sétálni mi ketten,
S ő vonakodva felel: Dolgom van ma, apám.

Még ma a mindene vagy. S bármennyire sürget a dolgod,
Válts vele néhány szót. Légy a barátja. Vezesd.

TUNYOGI GÁBOR VERSEI:

Apróhirdetés

Nehéz nekem a fejem,
Ki cseréli el velem?
Könnyű fejet szeretnék,
Érte meg is fizetnék!

Könnyű fejet, üreset,
Kongót-bongót keresek,
Kerek legyen, mint a tők,
S nyakkendő és haj között

Nézzen is ki valahogy...
Ilyen fejet akarok!
Aki tehát cserélne,
Ajánlatát levélbe!

A pesszimista vakondok

*A vakondok, hogy csendesen kinézett
Kidugta orrát vakmerőn a lyukból,
És szipogott, mert náthás volt kicsit ...*

*Azt érezte, a föld, hogy porhanyó még,
Az ég fölötte most is villanó kék,
S a fák ágán, hogy dérvirág virít.*

*Úgy eltűnődött, hogy mit is csináljon
A szél zenéje nem tetszett fülének,
S egy hókristály a bundájára hullt,*

*Mélyet szippantott még a fagy szagából,
Hallotta, hogy kristályként cseng a távol.
Sóhajtott, és a földbe visszabújt ...*

Bányász szonett

*A benzinlámpa sodronyketrecében
Lilás táncot jár a Halál ...
Egy percre hunyorgatva áll,
Majd megnő, karcsún, mint a pálma délen.*

*Utat keresve nyúlik egyre feljebb,
Áttetsző testén vörhenyes
Szikrákból száz kis csík erez,
Amint haját kibontva táncra gerjed.*

*Hogy elszakadva lassanként a földtől
Kitörjön már a sodronyszabta körből
Sikongva csapkod — rab madár,*

*Ott künn az ég most is kéken nevetgél,
S itt börtönéből kiutat keressél
A lilán táncoló Halál!*